

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. София, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 02.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8613** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124б, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от Т. Г. С. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗТД-5800-404/32-202686/25.06.2021 г., издадена от директора на ТД „Югозападна“ на Агенция „Митници“.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния закон. Същата се явявала несъразмерно тежка спрямо нарушението. Изложени са съображения за липса на мотиви в процесната заповед, като единствения такъв било издаденото наказателно постановление. Не ставало ясно, при определяне на срока на ПАМ за запечатване на обекта какви са мотивите на органа да определи едномесечния срок за запечатване. Сочило се, че не е отчетено обстоятелството, че дружеството няма други нарушения на фискалната дисциплина. Не били съобразени характера и значимостта на охраняваните обществени отношения при определяне продължителността на срока. Липсвали мотиви относно наличието на „лоши“ практики в обекта, чието преустановяване да се цели с прилагането на ПАМ. Искано се отмяна на оспорената заповед. Претендирано се присъждане на разноски, за които е представен списък.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател е представлявано от адв. Г., който поддържа жалбата. Поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената

заповед и моли същата да бъде отменена.

Ответникът, чрез юрисконсулт, оспорва жалбата като в съдебно заседание и в депозираните писмени бележки излага становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и оспорва присъждането на адвокатско възнаграждение на дружеството.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено следното от фактическа страна:

Срещу [фирма] е съставен акт за установяване на административно нарушение № 1070/22.05.2021 г. по описа на отдел М. Югозападна при ГД М., Агенция „Митници“ за извършено нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС. Въз основа на съставения акт е издадено Наказателно постановление № 1479/2021 г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. и на основание чл. 124а, ал. 1 ЗАДС, същото е лишено от правото да упражнява търговска дейност в търговски обект – ресторант „При Т.“, находящ се на адрес [населено място], [улица], за срок от един месец.

Според описанието на нарушението в наказателното постановление на 04.02.2021 г., около 16:30 часа, във връзка с полицейска акция по линия на „Акцизи“, служители на сектор „П.“ при 03 РУ – СДВР, извършили проверка в горепосочения търговски обект, стопанисван от [фирма]. В хода на проверката, извършена в присъствието на управителя на заведението, зад барплот за предлагане на храни и напитки били намерени 1 брой пластмасова туба с вместимост 5 литра, съдържаща 3 литра спиртна течност. В складово помещение, намиращо се до кухнята на заведението е открита 1 брой пластмасова туба с вместимост от 10 литра, съдържаща 10 литра спиртна течност.

При извършена митническа лабораторна експертиза с рег. № 14_09.04.2021/17.05.2021 г. по описа на ЦМЛ при Ц., на АМ, изпитаната проба от течността, взета с Протокол за вземане на проби № 97/05.04.2021 г., е установено, че същата представлява дестилатен алкохолен продукт, с действително алкохолно съдържание по обем 43,5 % vol. при 20° С, годен за консумация.

При извършена М. с рег. № 15_09.04.2021/17.05.2021 г., изпитаната проба, взета с Протокол за вземане на проба № 98/05.04.2021 г., се установило, че представлява дестилатен алкохолен продукт с действително алкохолно съдържание по обем 47,8 % vol. при 20° С, годен за консумация.

Направен е извод, че течността представлява „етилков алкохол“ по смисъла на чл. 9, т. 1 ЗАДС, с действително алкохолно съдържание по обем, превишаващо 1,2% vol., като съгласно чл. 2, т. 1 ЗАДС, подлежат на облагане с акциз и са акцизни стоки по смисъла на чл. 4, т. 1 ЗАДС.

На 25.06.2021 г. от директора на ГД „Югозападна“ на Агенция „Митници“ е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗТД-5800-404/32-202686/25.06.2021 г., с която на основание чл. 124б, ал. 1 и ал. 2 ЗАДС, чл. 124в, ал. 1 и ал. 2 с.з. е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ по отношение на обект – ресторант „При Т.“, стопанисван от дружеството – жалбоподател, за срок от един месец, считано от датата на връчване на заповедта и е забранен достъпа до търговския обект за срок от един месец, след изтичане на 24 часа от връчването на заповедта.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 124б, ал. 2 ЗАДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на директора на компетентната териториална дирекция или на оправомощено от него длъжностно лице по местонахождението на обекта. Процесната заповед е издадена от директор на ТД „Югозападна“ на А“Митници“, поради което съдът приема, че същата е издадена от компетентен орган. Спазена е формата (писмена) като заповедта съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

Неоснователно е възражението, направено с жалбата, за липса на фактически и правни основания в заповедта. Фактическите основания за издаване на административния акт са задължителен реквизит на акта, съставлявайки неговите мотиви, и следва да бъдат посочени, за да се прецени съотносимостта им към правното основание. В случая мотивите за издаването на оспорената заповед се съдържат в съдържанието на наказателно постановление № 1479/2021 г., към което изрично препраща заповедта, и което е част от административната преписка. В този смисъл е и тълкуването, дадено в Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд на Република България. Посоченото тълкувателно решение допуска мотивите към административния акт да бъдат изложени и отделно от самия акт в друг документ, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Такъв документ е именно издаденото наказателно постановление, което е посочено в заповедта. Излагането на фактически и правни основания в административния акт е от съществено значение, тъй като само по този начин както адресатът на акта, така и съдът при осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност, могат да установят кои са конкретните факти, въз основа на които административният орган е счел, че следва да упражни предоставените му властнически правомощия. В случая тези фактически основания се установяват чрез препращането към процесното наказателно постановление, чието съдържание е известно на лицето и е част от преписката, респ. известно е и на съда.

Неоснователно е възражението, че липсват мотиви относно срока на прилагане на мярката. Разпоредбата на чл. 124б, ал. 1 ЗАДС при налагане на административно наказание по чл. 124а се прилага и принудителна административна мярка запечатване на обекта или обектите, където е установено нарушението, за срок един месец, а при повторно нарушение - за срок от 2 до 6 месеца. В случая срокът е законоустановен и не зависи от преценката на административния орган. В случая органът действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да предприеме описаните в закона действия, без право на преценка относно продължителността на мярката. Преценката, която органът е оправомощен да направи касае случаите на повторно нарушение, в които мярката се прилага за срок от 2 до 6 месеца, като едва в този случай органът ще дължи произнасяне с нарочни мотиви относно продължителността на срока. Конкретния случай не е такъв. Касае се за първо нарушение, при което органът е обвързан със срока, посочен в закона, а именно един месец.

Неоснователно също така е и възражението за липса на мотиви относно мястото на извършване на нарушението. Видно от съдържанието на НП, към което препраща заповедта, акцизните стоки са открити в стопанисван от дружеството търговски обект – ресторант, като между страните няма спор, че с протокол за доброволно предаване

от дата 04.02.2021 г. Т. С. (управител на дружеството) лично е предал акцизните стоки на служител на 03 РУ-СДВР.

Останалите възражения за липса на мотиви също са неоснователни, доколкото са ирелевантни към процесната ПАМ. Отчетността в търговския обект не е предмет на настоящото производство, тъй като не се касае за нарушение по ЗДДС, касаещо отчетността (напр. неиздаване на фискална касова бележка). В случая правното основание за прилагане на ПАМ е нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, според който на лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се налага глоба за физически лица и имуществена санкция за юридическите. Нарушението се изразява в държане на акцизни стоки, поради което възраженията досежно „отчетността“ в обекта са неотнормими.

Предвид изложеното дотук, съдът намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на процесната заповед. Същата е в съответствие и с материалния закон.

Както беше посочено, разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ЗАДС предвижда налагането на административно наказание „глоба“ на физическо лице, или имуществена санкция на юридическо лице, което държи акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. В конкретния случай нарушението е констатирано при извършена проверка на място в търговския обект и за него е съставен АУАН, въз основа на който е издадено наказателно постановление, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

Извън предмета на настоящото производство е законосъобразността на процесното наказателно постановление, тъй като настоящият съдебен състав няма правна възможност да упражни косвен контрол върху правораздавателния акт, какъвто е наказателното постановление, подлежащо на съдебен контрол по реда на чл. 59, ал. 1 ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), в който случай компетентен да се произнесе е районният съд. Предвид наличието на извършено административно нарушение, констатирано и санкционирано по съответния ред, независимо дали същото се обжалва към настоящия момент или не, то съдът приема, че са налице предпоставките за издаване на процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка.

Предвид изложеното дотук съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна и не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно и на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 143, ал. 3 АПК, в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, втори състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от Т. Г. С. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗТД-5800-404/32-202686/25.06.2021 г., издадена от директора на ТД „Югозападна“ на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 100 лв, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: